

• «مَا إِلَّا حَكَمٌ بِالْكِتَابِ، الْقَائِمُ
بِالْقُسْطِ، الدَّائِنُ بِدِينِ الْحَقِّ، الْحَاسِنُ
نَفْسَهُ عَلَى ذَاتِ اللَّهِ»؟

مارادر شبکه های اجتماعی دنبال کنید

@MEMAR TV - @MEMARPRESS

شماره ۶۲

هفت‌نامه

معمار
MEMAR WEEKLY

نشریه سیاسی اجتماعی فرهنگی | سال چهارم شماره ۶۲ | هفته چهارم سرطان ۱۴۰۳ | WWW.MEMAR.PRESS

پیامدهای خروج غیرمسئولانه امریکا از افغانستان

اثبات و انکار حضور گروه های افراطی در افغانستان

صفحه ۲
مرگ خاموش مادران و نوزادان در افغانستان؟

صفحه ۳
آیا طالبان از پشتونانه مردمی برخوردار می باشند؟

صفحه ۴
ادامه دومینوی مهاجرت از افغانستان

|| يادداشت ||

مرگ خاموش مادران و نوزادان در افغانستان؛ چرا این فاجعه ادامه دارد؟

صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل (يونیسف) اعلام کرد یک سوم زنان در افغانستان خارج از مراکز بهداشتی زایمان می‌کنند، اما بیش از ۶۷ درصد از تولدها زیر نظر متخصص انجام می‌شود.

يونیسف افزود: اگرچه مادران باردار باید حداقل چهار بار قبل از زایمان به متخصص مراجعه کنند، اما تنها یک سوم زنان در افغانستان این کار را انجام می‌دهند. این نهاد خاطر نشان کرد، هنگامی که مادران در خارج از یک مرکز صحی یا بدون متخصص مراقبت‌های بهداشتی زایمان می‌کنند، زندگی مادر در معرض خطر جدی قرار می‌گیرد. افغانستان از جمله کشورهای با آمار بالای مرگ‌ومیر مادران و نوزادان است. براساس آمار سازمان جهانی صحت، روزانه ۲۴ مادر و ۱۶۷ نوزاد در افغانستان به دلایل عوامل قابل پیشگیری جان خود را از دست می‌دهند. این سازمان پیشتر در گزارشی گفته بود شدیدترین عواقب وضعیت بحرانی بهداشت در افغانستان را زنان و کودکان متحمل می‌شوند. قبل از این سازمان جهانی صحت نیز گفته بود که افغانستان یکی از کشورهای با بالاترین میزان مرگ و میر مادران در هنگام زایمان است و بر نقش قابل‌ها در جلوگیری از مرگ و میر مادران تأکید کرده بود. سلامت مادران به عنوان یک اصل مهم در پرورش کودکان سالم به شمار می‌آید و نادیده گرفتن این موضوع آنان را با خطرات جانی مواجه می‌سازد. مادران باید پیش از حاملگی تحت مراقبت‌های بهداشتی قرار بگیرند تا بتوانند جنینی که مدت‌ها انتظارش را می‌کشد، به خوبی پرورش داده و تربیت نمایند؛ اما تهدیدهای گوناگون، سلامت مادر و کودک را به خطر می‌اندازد که باید آنان را برطرف ساخت. مراقبت‌های صحی در رشد مناسب جنین و همچنین سلامت مادران اهمیت زیادی دارد. در طول دوران بارداری هم مادران و هم جنین باید توسط نیروهای آموزش دیده و متخصص معاینه شوند و در صورت نیاز به مراکز ویژه‌ای معرفی گردد تا خدمات مطلوب را دریافت نمایند. مهمترین نکته در فرایند بارداری، زمان وضع حمل مادر و تولد نوزاد است که خیلی حساس و مهم می‌باشد. در این مرحله اگر نیروی متخصص و با تجربه، مادران را همراهی نکند، سلامت مادر و کودک به خطر خواهد افتاد؛ لذا حضور پزشکان متخصص در این مقطع بسیار ضروری خواهد بود. مایه تاسف است که در عصر حاضر، مادران و نوزادانشان به دلیل مسایل قابل پیشگیری جان خود را از دست بدند. کاهش کمک‌های بین‌المللی، بن‌بست سیاسی و مهاجرت نیروهای متخصص از افغانستان عوامل عمدۀ در خصوص عدم رسیدگی به مادران و نوزادان به شمار می‌آیند. انتظار می‌رود تا جامعه بین‌المللی و نهادهای حامی مادر و کودک، خدمات شان را به زنان افغانستان توسعه دهند و منتظر اقدام حاکمیت افغانستان نمانند، زیرا در این صورت، خطرات به مراتب بیشتر خواهد شد.

|| يادداشت ||

اتبات و انکار حضور گروه‌های افراطی در افغانستان

نکته حائز اهمیت این است که در همین سریست وزارت خارجه طالبان از نشر گزارش‌های «نادرست» درباره حضور گروه‌های تروریستی در افغانستان از سوی کشورهای غربی انتقاد کرد و تاکید کرد کسانی که ادعای حضور القاعده در افغانستان را مطرح می‌کنند باید آن را ثابت کنند. متقی، نشر چنین گزارش‌ها را شایعات نادرست خواند و هدف این قبیل گزارشات را تحت شعاع قرار دادن دستاوردها، امنیت و ثبات افغانستان معرفی کرد. او تاکید کرد که تمام اتهامات درباره افغانستان بی‌مورد، بی‌اساس و پوج است.

متقی همچنین گفت: آنانی که ادعا دارند القاعده در افغانستان موجود است، باید ثابت کنند.

در همین حال، او منابع گزارش‌ها مبنی بر وجود گروه‌های تروریستی در افغانستان را «مشکوک» خوانده است.

وجود گروه‌های تروریستی در افغانستان مساله‌ای نیست که بتوان آن را به راحتی انکار کرد؛ زیرا نیروهای داعش و القاعده تحرکاتی را هر از گاهی در افغانستان انجام می‌دهند که مؤید حضور آنان در افغانستان می‌باشد. علاوه بر آن نگرانی جهانی از حضور این گروه‌های افراطی، مزید بر علت می‌باشد که ثابت می‌کند نگرانی‌های آنان بدون پایه و اساس نمی‌باشد. در طول ۳ سال گذشته، داعش اقدام به صورت واقع‌بینانه و کشtar مردم افغانستان و مخصوصاً شیعیان نموده است، اما طالبان همواره منکر حضور آنان در افغانستان است.

از جانب دیگر پیوندهای عمیق فکر و عمل طالبان با تعلقی پی نیز این نکته را تقویت می‌کند که برخی عناصر تعزیزی در افغانستان زندگی می‌کنند و وجود آنان تهدید برای افغانستان و پاکستان به شمار مع آید.

بنابر این شواهد و قرائن زیادی وجود دارد که موجب نگرانی از حضور گروه‌های تروریستی در افغانستان می‌شوند؛ لذا طالبان باید به نحوی عمل نمایند که حساب خود را از این گروه‌ها جدا نمایند و در جهت مقابله با این گروه‌ها اقدامات موثر و شفافی را انجام دهند. انکار حضور گروه‌های افراطی در افغانستان راه حل مساله نیست و باید به صورت واقع‌بینانه و درست عمل در این خصوص موضع گیری صورت بگیرد.

آیا طالبان از پشتونانه مردمی برخوردارمی باشند؟

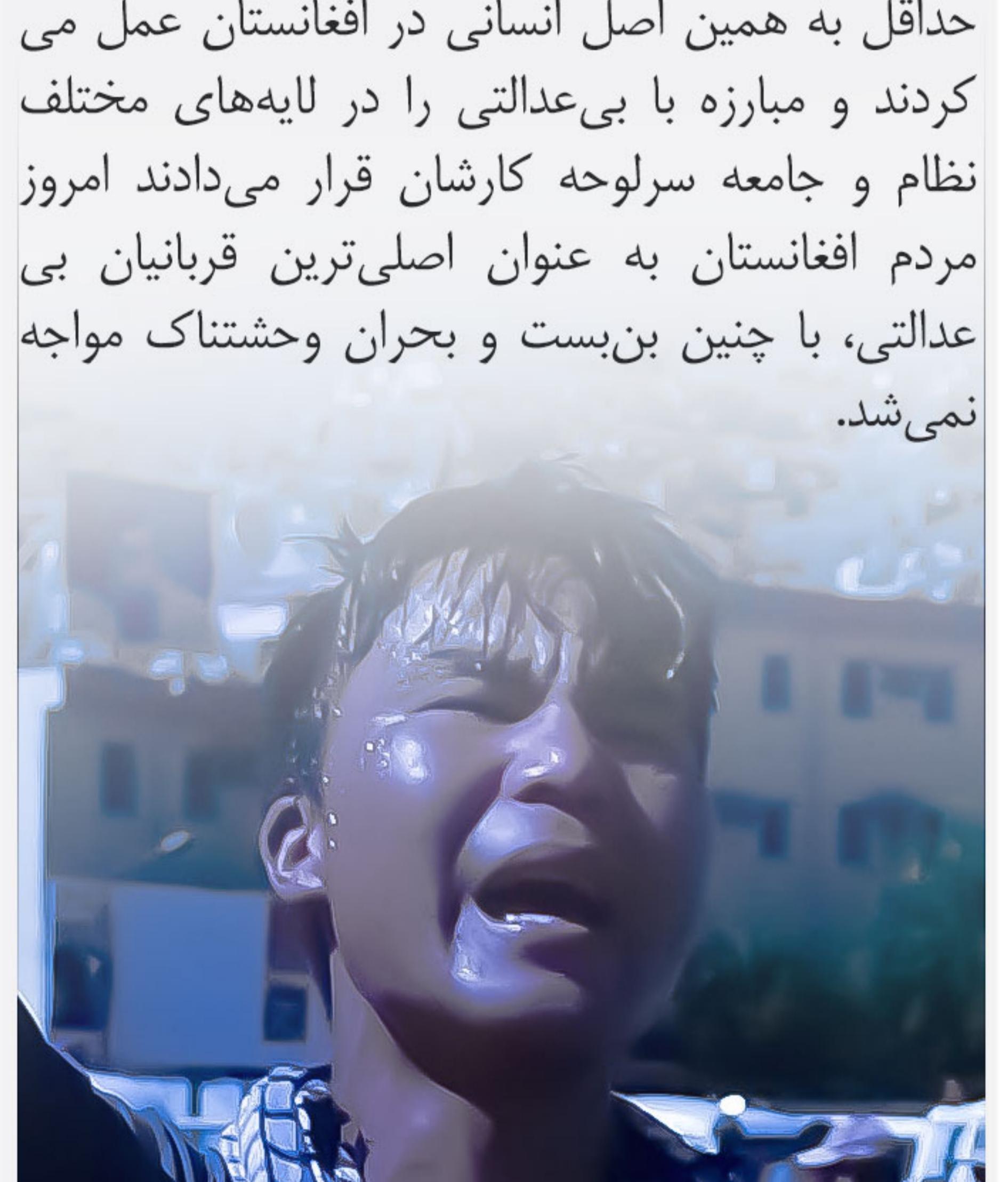
طالبان همواره از حمایت مردمی و داشتن پایگاه اجتماعی دم می زند، اما پرسشی که مطرح می گردد این است که آیا حقیقتا همینگونه است و طالبان از پشتوانه مردمی برخوردار هستند؟

«عبداللطیف نظری»، معاون وزارت اقتصاد حکومت طالبان در گفتگو با «طلوع نیوز» گفته است که مخالفین طالبان پایگاه مردمی ندارند و به همین دلیل است که دستاوردی نیز علیه آنان نداشته‌اند.

نظری تصریح کرد: هیچ کدام از مخالفان سیاسی و نظامی امارت اسلامی در سه سال گذشته حتی یک پاسگاه و یک حوزه پلیس را نتوانسته‌اند تصرف کنند.

وی افزود: این به معنای آن است که مخالفین امارت اسلامی حمایت مردمی ندارند، چرا که امارت اسلامی، افغانستان را از وابستگی نجات داده است، استقلال را برای کشور به ارمغان آورد و حمایت مردم را دارد، بو این نشانگر آن است که نظام ریشه‌های قوی مردمی و پایگاه اجتماعی دارد. وزارت اقتصاد حکومت طالبان تصریح کرد: حمایت مردم در پیروزی امارت نقش داشت و اکنون نیز مردم، حامی و پشتیبان نظام هستند. مردم نمی‌خواهند افغانستان بار دیگر به طرف بی ثباتی و جنگ سوق داده شود. و مردم را حامی و پشتیبان نظام کنونی افغانستان دانست و اذعان داشت: همان طور که این مردم کمک کردند که تا نظام به پیروزی برسد، در حال حاضر هم مردم در کنار نظام هستند و نمی‌خواهند در افغانستان جنگ و بی ثباتی برگرد. طالبان همواره از حمایت مردمی و داشتن پایگاه اجتماعی دم می‌زنند، اما پرسشی که مطرح می‌گردد این است که آیا حقیقتاً همینگونه است و طالبان از پشتوانه مردمی برخوردار هستند؟ طالبان یک گروه صرفاً نظامی بوده که بر اساس باورهای خاص خویش مبارزه را سرلوحه کار خویش قرار داده اند که در این مسیر توانستند جمعیتی را جذب و در تحقق اهداف این گروه از آنان بهره‌مند گردد؛ اما در خصوص این که به چه میزانی جایگاه مردمی دارند جای تأمل دارد. بر اساس آمار و پژوهش نهادهای تحقیقاتی، بسیاری از مردم افغانستان از سیاست‌های طالبان در امور حکومت‌داری و نگرش آنان به مسائل داخلی و بین‌المللی راضی نیستند و حاکمیت این گروه را مشروع و قانونی نمی‌دانند؛ زیرا این گروه نه براساس آرای مردم انتخاب شده و نه در جهت خواسته‌های آنان عمل می‌نمایند. صرف نظر از گذشته طالبان، این گروه پس از تسلط بر افغانستان محدودیت‌های فراوانی را بر مردم تحمیل کردند که سبب ناراضایتی مردم و مخصوصاً زنان در داخل و خارج از افغانستان گردیدند. علی‌رغم مطالبات ملّه و سُنّة‌الملّه، طالبان به مهاضع خوش، اصرار، داشته و آزاده، ها، احتماعه، را به سمت نشناختند.

امروزه تسلط طالبان بر افغانستان یک واقعیت انکار ناپذیر است ولی باید توجه داشت که این امر به معنای مشروعیت و برخورداری آنان از جایگاه مردمی نمی‌باشد زیرا فاصله و شکاف‌های بسیار عمیقی میان مردم و حاکمیت طالبان وجود دارد و آنان نمی‌توانند ادعای برخورداری پایگاه مردمی را تکرار نمایند؛ چون این گروه بر اساس توافقات پشت یارده با ایالات متحده بر جغرافیای افغانستان حاکم شدند و مردم افغانستان در انتخاب و یزیرش آنان نقشه نداشته‌اند.

دوزجهانی عدالت» و «فرمانیان بی عدالتی و تبعیض در افغانستان

امروز ۲۷ سرطان/۱۷ جولای مصادف است با روز جهانی عدالت. هر ساله در سراسر جهان از این روز در حالی تحلیل می‌شود که میلیون‌ها نفر در بسیاری از کشورها با مشکلاتی دست‌وپنجه نرم می‌کنند که آن‌ها را از حق داشتن یک زندگی عادلانه محروم می‌کند.

مردم افغانستان در حالی به استقبال از این روز می‌شود که قرن هاست پدیده‌ای به نام «بی عدالتی» اکثریت مردم آن را از پای درآورده و به باور بسیاری از تحلیلگران و مورخان سرآغاز بحران‌ها و بن‌بست‌های پی‌درپی تا امروز بوده است. نبود عدالت و وجود تبعیض‌های قومی، مذهبی و لسانی سبب شده که افغانستان به عنوان کشوری عقب مانده در منطقه و جهان شناخته شود و طی چندین قرن گرفتار انواع آشوب‌ها و منازعات باشد. جالب این که با وصف عدم رعایت این اصل بشری و انسانی در ساختار سیاسی و اجتماعی افغانستان، حکومت‌ها و سردمداران قدرت در کشور اما مدام در شعار تاکید بر عدالت و مساوات داشته ولی در عمل کاملاً خلاف آن عمل کرده‌اند. امسال هم در حالی روز جهانی عدالت فرا می‌رسد که انتقادات از بی‌عدالتی و وجود تبعیض در افغانستان زیر اداره طالبان بیش از هر زمانی به گوش می‌رسد. این گروه پس از تسلط مجدد بر افغانستان، زنان را که نیمی از جمعیت کشور را شکل می‌دهند از حق تحصیل، کار و سایر آزادی‌ها و فعالیت‌های اجتماعی و مدنی محروم ساخته است. علاوه بر این، وجود فشارها بر اقوام و مذاهب در کشور از دیگر موارد بی‌عدالتی در وضعیت موجود به حساب می‌آید که نگرانی شهروندان و جامعه جهانی را برانگیخته است. به باور برخی از تحلیلگران و جامعه شناسان، اگر سردمداران قدرت در دوران معاصر حداقل به همین اصل انسانی در افغانستان عمل می‌کردند و مبارزه با بی‌عدالتی را در لایه‌های مختلف نظام و جامعه سرلوحه کارشان قرار می‌دادند امروز مردم افغانستان به عنوان اصلی‌ترین قربانیان بی‌عدالتی، با چنین بن‌بست و بحران وحشتناک مواجه نمی‌شوند.

ادامه دومینوی مهاجرت از افغانستان؟ وقتی نیم میلیون نفر در ۳ ماه از کشور خارج می شوند!

جو بایدن: ایجاد یک افغانستان متحد غیرممکن است

به گزارش خبرگزاری معمار؛ جو بایدن، رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا در یک نشست خبری اظهار داشت هیچ کسی توانایی ایجاد وحدت و همبستگی در سراسر افغانستان را ندارد.

وی در ادامه مدعی شد که همواره مخالف «اشغال» افغانستان بوده است.

بایدن تصریح کرد پس از کشته شدن «بن لادن» باید کنار می رفته باشد زیرا کسی توانایی ایجاد وحدت، همبستگی و یکپارچگی در افغانستان را از جنوب تا شمال این کشور ندارد.

رئیس جمهور آمریکا در ماه جوزا نیز در یک نشست خبری با همتای کنیایی خود گفته بود افغانستان گورستان امپراتوری هاست.

جو بایدن تاکید کرده بود احتمال اینکه کسی افغانستان را متحد کند، بسیار، بسیار، بسیار بعید است.

سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) می گوید که در طی سه ماه گذشته (از ماه اپریل تا ماه جون) بیش از نیم میلیون نفر یعنی ۵۳۲ هزار و ۸۵۴ از افغانستان خارج شده اند. براساس گزارش سازمان جهانی مهاجرت، شمار کسانی که از افغانستان خارج شده اند، نسبت به ربع اول امسال ۱۹ درصد افزایش افزایش یافته است. این سازمان می افزاید که ده ها هزار نفر از طریق مرزهای افغانستان عمدتاً به دلایل مشکلات اقتصادی، به کشورهای همسایه مهاجرت کرده اند.

تکرار دومینوی مهاجرت از افغانستان در حالی صورت می گیرد که براساس گزارش ها بحران اقتصادی و بشری در افغانستان پس از روی کار آمدن دوباره طالبان زندگی را برای عame مردم سخت و دشوار کرده است.

کمیشنری عالی سازمان ملل در امور پناهندگان روز گذشته (جمعه، ۲۹ سرطان) با ابراز نگرانی از وضعیت بشری در افغانستان طی گزارشی اعلام کرد که افغانستان با بدترین بحران بشری مواجه است.

ادامه نگرانی ها از تداوم بحران مهاجرت در حالی صورت می گیرد که برخی مقامات فعلی در افغانستان در اظهار نظرهای شان مدام از دستاوردها و بهبود شرایط اقتصادی کشور سخن می گویند. موج مهاجرت از افغانستان که ابته بیش تر به سمت کشورهای همسایه افغانستان شتاب می گیرد اما ادعاهای در خصوص بهبود شرایط اقتصادی مردم را زیر سوال می برد؛ چه این که با گذشت نزدیک به سه سال از عمر حکومت طالبان، مشکلات معیشتی مردم که بیشتر ریشه در بیکاری دارد اکنون کارد را به استخوان مردم رسانده است.

این چنین شرایط بحرانی را شاید در محافل سیاسی و رسانه ای بتوان توجیه کرد و وارونه جلوه داد، اما واقعیت های اجتماعی در افغانستان فعلی نشان می دهد که اکثریت مردم حتی در تامین در نیازهای اولیه شان عاجز مانده اند. ماه گذشته دفتر نمایندگی سازمان ملل در افغانستان (يوناما) در گزارشی اعلام کرد که بیش از ۲۰ میلیون نفر در افغانستان به کمک های بشردوستانه نیاز دارند.

کاهش کمک های بشری به افغانستان از دیگر عواملی است که باعث گسترش دامنه فقر و فرار مردم از وضعیت می شود؛ طبیعی است در چنین شرایطی بخش زیادی از مردم برای ادامه حیات و بقای شان، راهی جز مهاجرت و ترک کشور نخواهند داشت.

با این همه، آنچه می تواند در کاهش روند مهاجرت از کشور کمک کند تلاش مضاعف حاکمان فعلی افغانستان، نهادهای ذید خل بین المللی و منطقه ای برای ایجاد فضای کار و اشتغال در کشور است تا این طریق مشکلات معیشتی مردم حل شود و موج مهاجرت از افغانستان فروکش کند.